

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Berouně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 20. 7. 2022 v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Grombíře a přísedících Aleny Stibalové a Mgr. Květy Černé, takto:

Obžalovaný [REDACTED], narozený [REDACTED], trvale bytem [REDACTED],
[REDACTED],

se podle § 226 písm. b) tr. řádu

zprošťuje obžaloby

státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Berouně sp. zn. ZT 109/2020 ze dne 30. 12. 2021, pro skutek jehož se měl dopustit tím, že v přesně nezjištěné době nejméně od léta [REDACTED] do [REDACTED] v [REDACTED] v ulici [REDACTED] zejména v bytě, který sdílel s poškozenou [REDACTED] nar. [REDACTED] a jejími dvěma nezletilými dcerami, s poškozenou zle nakládal tím způsobem, že na ní blíže neurčeného dne v létě [REDACTED] během kempování nedaleko [REDACTED] v opilosti požadoval pohlavní styk a poté, co se vyjádřila, že ho s ním mít nechce a odešla do druhého stanu k dcerám, začal křičet a když vylezla ze stanu a prosila ho, aby přestal, a následně se chtěla do stanu vrátit zpět, chytil ji za krk a ze stanu jí vytáhl a fyzicky jí napadl, kdy jí dal nejméně dvě facky, dále jí v průběhu vztahu opakovaně sprostě nadával a nejméně jednou měsíčně na ni velmi hlasitě křičel, kdy jí vulgárně nadával a vyhrožoval jí ublížením na zdraví, opakovaně jí fackoval a dával jí rány pěstí do obličeje, projevoval žárlivost, kdy poškozenou nejméně při návštěvách u kamarádky [REDACTED] opakovaně kontroloval prostřednictvím zasílání SMS zpráv, kdy jí za hodinu zaslal kolem 20 zpráv a požadoval po ní také zaslání fotografie, která by dosvědčovala, že je skutečně na návštěvě u kamarádky, a zejména si v průběhu trvání vztahu opakovaně, přibližně 3x týdně, po poškozené

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Sládková.

vynucoval i přes její nesouhlas a pokusy o fyzický odpor, pohlavní styk souloží, kdy mu poškozená jasně říkala, že pohlavní styk nechce, například ho odstrkovala rukama nebo jej kopl, ale obviněný využil své značné fyzické převahy oproti poškozené, povalil jí buď na záda, kdy jí jednou rukou chytil za krk a přiškrcoval jí, a druhou rukou jí držel obě ruce nad její hlavou, nebo jindy poškozenou otočil a donutil ji svou fyzickou převahou, aby s ním soulož přetrpěla a říkal jí, že je jeho kurvička a služka, a vykonal soulož až do vyvrcholení, čemuž se poškozená snažila bránit tím, že se stočila do klubíčka a dala si mezi nohy peřinu, ale jeho fyzické převaze se neubránila, jindy, když ležela na boku v posteli, k ní přišel, lehnul si za ní na bok, dal jí ruce za záda a vsunul jí penis do vagíny, kdy se poškozená bránila křikem, který zaregistrovala ve vedlejším pokoji její nezletilá dcera [REDAKCE], nar. [REDAKCE] která na místo přiběhla, žádala obžalovaného, aby poškozenou nechal být a chtěla zavolat policii, v důsledku čehož obviněný jednání zanechal, a dne [REDAKCE] v podvečerních hodinách se poškozené poté, co ho žádala, aby se odstěhoval, vysmíval, a když mu řekla, ať si sbalí věci, že to myslí vážně, odpověděl, že si nic balit nebude, jí radši podřeže a vykuchá, a když mu dne [REDAKCE] poškozená do zaměstnání napsala SMS zprávu, že mu věci sbalila a chce, aby odešel, odepsal jí, ať si ho nepřeje, že uvidí, přičemž u poškozené z jednání obžalovaného i vzhledem k jeho trestní minulosti vzbudily jeho výhrůžky obavu o její život a zdraví a život a zdraví jejich nezletilých dcer, kdy poškozená v důsledku jednání obviněného trpí úzkostně depresivní poruchou a posttraumatickou stresovou poruchou, které se u ní projevují zvýšenou hladinou intrapsychické tense, labilní náladou s depresivními propady, oslabenou volní složkou, poruchami spánku, prožívanými stavy strachu, úzkosti až panických atak s vegetativními příznaky, bušením srdce, tlakem a bolestí na prsou, dušností a anxiózně fobickými reakcemi, kdy tyto problémy poškozenou omezovaly v běžných aktivitách při pobytu venku i v zaměstnání, kdy se cítila být ohrožena nejméně po dobu jednoho roku,

čím měl spáchat

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, v souběhu se zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku.

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu se poškozená [REDAKCE] narozená [REDAKCE] odkazuje se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění

1. Po provedeném hlavním líčení dospěl soud k závěru, že není spolehlivě prokázáno, že se obžalovaný dopustil jednání, pro které je stíhán, příp. že toto jednání není trestným činem.
2. Obžalovaný od počátku popírá, že by se dopustil vůči poškozené trestné činnosti. Uvedl mj., že se s poškozenou [REDAKCE] seznámil na internetové seznamce. Po krátké době spolu začali bydlet, našli si podnájem v domku v [REDAKCE], ve společné domácnosti s nimi žily i dcery poškozené [REDAKCE] a [REDAKCE]. S oběma dcerami měl hezký vztah, později se ale jeho vztah se starší dcerou [REDAKCE] zhoršil. Věděl a viděl, že poškozená kouří „trávu“, byl do ní ale zamilovaný, tak mu to zpočátku nevadilo. Postupem času si ale uvědomil, že to dobré není. Když byli spolu, tak kouřila trávu neustále. Po kouření trávy měla poškozená někdy „chutě“ a skončilo to v posteli. Poškozená mu tvrdila, že si sex bez trávy nedokáže představit. Překvapilo a naštvalo ho, když začala poškozená tvrdit, že ji po dobu 1 roku třikrát týdně znásilňoval, když spolu měli sex skoro každý den. Určitě není svatoušek, to ale nebyla ani poškozená. Určitě mezi nimi byla nějaká ta „Itálie“, ale nechápe, jak může být nařčen ze znásilnění. Nechápe také, proč proti němu vypovídala starší dcera poškozené [REDAKCE], proč si to všechno vymyslela a takto mu ubližuje.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Sládková.

Nechápe také, proč mu poškozená posílala své nahé fotky (klínu, prsou a další), a to až do září ■■■■, když ji měl znásilňovat. Asi jej křivě obviňuje proto, že byl již jednou z něčeho podobného obviněn, což zjistila z dokumentů, které měl uložené v bytě. Poškozenou nikdy proti její vůli do žádného sexu nenutil. Rozešli se spolu, když v září roku ■■■■ zjistil, že je poškozená v kontaktu s nějakým jiným mužem.

Pokud jde o obvinění, že měl poškozenou fyzicky napadnout a požadovat po ní pohlavní styk během kempování v létě ■■■■, tak to bylo tak, že byl s ■■■■ v baru, a když se vracel ke stanu, tak vyběhla poškozená a začala na něj řvát, že děti dávno spí, že jí sliboval, že se brzy vrátí, ale přišel pozdě a opilý. „Vystartovala“ po něm, tak ji od sebe odrazil, již si nepamatuje, zda ji přitom chytil pod krkem nebo za hrudník. Když slyšela dcera ■■■■ křik, tak vyběhla ven před svoji mámu, aby ji chránila, protože si myslela, že se s poškozenou perou.

3. Svědkyně ■■■■ mj. uvedla, že se s obžalovaným seznámila přes internet a asi po 4 měsících spolu začali bydlet. Bydleli spolu od července ■■■■ do listopadu ■■■■, kdy byl vykázán z bytu. Jejich soužití bylo bezproblémové jen chvíli, a to asi měsíc do prvního napadení v létě ■■■■. Poté s ním žila dále, protože doufala, že se změní a bude jiný, a také proto, že je třikrát menší než obžalovaný, který jí vyhrožoval, že ji podřeže a vykuchá, když mu sbalí věci. O to, aby odešel, jej slušně žádala několikrát. Urážel i její děti, které viděly, jak se k ní choval. Poprvé ji znásilnil asi po 3 měsících po tom incidentu v létě. Policii to nenahlásila, protože jí vyhrožoval.

Pokud znásilnění snášela celý rok, tak asi není jediná, prostě se bála. Obžalovaný byl žárlivý, chodil jí dělat i scény do ■■■■, kde pracovala. Projevovalo se to také tak, že když vzala telefon do ruky, tak hned „vylítnul“, s kým si dopisuje. Také ji sledoval. Při znásilněních dávala obžalovanému najevo, že sex nechce. Když ji ale chytil za ruce, za hlavu, za krk, tak prostě nezmohla nic. Někdy byl sex z její strany dobrovolný, např. když si dala skleničku a byla pod vlivem, anebo když si zakouřila „trávu“. V pozdější fázi jejich vztahu se už ale nestávalo, že by byl sex z její strany dobrovolný. Spát s obžalovaným již nechtěla, a to hlavně po potratu v září ■■■■. Ke znásilňování docházelo tak, že spala (většinou v kalhotkách), obžalovaný k ní přišel, chytil ji za ruce, držel jí krk nebo pod krkem, nebo ji otočil a držel jí ruce za zády, někdy jí držel i nohy. Snažila se tomu bránit, někdy to ale i „vzdala“. Nekřičela, protože věděla, že jsou vedle děti. Několikrát se stalo, že přišla dcera s telefonem a žádala obžalovaného, aby toho nechal, nebo zavolá policajty. Posledním impulzem toho, že věc nahlásila policii, bylo to, že byla asi měsíc nemocná, ale obžalovaný do ní pořádně „ryl“, např. když si šla večer udělat čaj, tak jí vynadal. Řekla mu, že už toho má dost, že jí je zle a on jí jenom nadává. Když mu řekla, že mu druhý den sbalí věci, tak jí vyhrožoval, že pokud to udělá, tak ji podřeže a vykuchá.

Pokud jde o fotografie jejich intimních partií, tak ty posílala obžalovanému jenom v roce ■■■■, potom už ne. Fotografie z roku ■■■■ mu neposílala, to si fotila jen sama pro sebe. S dcerami to obžalovaný neměl nijak dobře, mladší dceru si „kupoval“, ale později s ním nechtěla trávit čas ani jedna z nich. Starší dcera, když slyšela jakoukoliv jejich hádku, tak přiběhla a stála před ní, což obžalovanému vadilo. Jejich hádky byly oboustranné, protože „nenechá po sobě řvát.“ Je možné, že byla z větší části ve vztahu dominantní.

Poprvé ji obžalovaný napadl (asi měsíc poté, co začali spolu bydlet) při kempování u ■■■■. Bylo to před dětmi, před kamarády a před lidmi. Obžalovaný se opil a byl z kempu vykázán. Následující den se omluvil a přinesl i růže. S problémy ve vztahu s obžalovaným se nikomu nesvěřovala, občas se trochu svěřila ■■■■. Pan ■■■■ byl u incidentu v kempu.

4. Svědkyně ■■■■ mj. uvedla, že byla sousedkou obžalovaného a jeho tehdejší družky ■■■■. Obžalovaný byl vždy velmi milý a přátelský, nevěřila by, že dokáže být i krutý, kdyby to neslyšela na vlastní uši. Když začali spolu bydlet, tak do vypadalo, že jsou velmi šťastní. Obžalovaný se staral o dcery paní ■■■■, hrál si s nimi, byl od nich slyšet smích. Neví, co se stalo, ale potom najednou bylo slyšet jeden čas velmi hrubé, ošklivé a agresivní nadávání obžalovaného. Trvalo to 2 – 3 hodiny, pak byl klid. Toto se opakovalo asi tak jednou za měsíc. Jednou to vyvrcholilo tak, že se o paní ■■■■ a děti bála, protože obžalovaný byl strašně

rozčilený, nadával jí a vyhrožoval. Hádky obžalovaného s paní [REDAKCE] začaly tak pět měsíců před Vánoci, ale nebyly pravidlem. Když se obžalovaný s poškozenou pohádali, po hádce bylo pár dní ticho, klid a potom si zase povídali na balkoně a bylo vše v pohodě, dokud zase nepřišla nějaká hádka.

5. Svědek [REDAKCE] mj. uvedl, že se znal s paní [REDAKCE] předtím, než poznal obžalovaného. Dá se říci, že byli kamarádi, protože paní [REDAKCE] byla kolegyní jeho ženy. Poté, co se poškozená seznámila s obžalovaným, tak se začali stýkat více, jezdili např. pod stan podobně. Paní [REDAKCE] byla hysterická, v některých věcech to přeháněla. Svědkem jejich konfliktu byl jednou či dvakrát. V létě [REDAKCE] byli na společné dovolené v kempu, seděl s obžalovaným v kiosku, a když kiosky zavřeli, tak šli do stanu. Mezi obžalovaným a poškozenou něco vzniklo, ale bylo to ve vedlejším stanu, takže neví přesně, o co šlo. Měli mezi sebou výměnu názorů a poškozená, když vyšla ze stanu, tak tvrdila, že ji obžalovaný škrtil a tahal za vlasy. Když se obžalovaný napil, tak byl sem tam vulgární. Pro [REDAKCE] byl ale ochotný udělat „první poslední“, to platí i pro její dcery. Když [REDAKCE] řekla, že to „bude takhle“, tak obžalovaný šel a peníze na to vydělal. O intimním životě se mu nesvěřoval nikdo z nich. Domnívá se, že [REDAKCE] není asi normální člověk, a to podle toho, jak se chovala. Pokud člověk tvrdí, že má někoho rád, tak nedělá věci jako ona, nechová se hnusně. Např. bere drogy, i když je to jen marihuana. Je hodně vznětlivou osobou, kvůli maličkostem se dokáže rozčilit a nadávat. Nesvěřila se mu, že by byla doma objektem násilí nebo týrání.
6. Svědek [REDAKCE] mj. uvedl, že znal [REDAKCE] i její děti, potom si „přitáhla“ obžalovaného z [REDAKCE]. Jako rodiny se stýkali, jeho dcera občas spala u poškozené a její dcery u nich. Jejich soužití se mu nelíbilo, obžalovaný byl bez práce a [REDAKCE] platila nájem 20 000 Kč měsíčně. Před ním se nehádali, [REDAKCE] se ale svěřovala s tím, že si obžalovaný nemůže najít práci. S žádným napadáním ze strany obžalovaného nebo znásilněním se mu nesvěřila. Párkrát mu volala, brečela do telefonu a říkala, že nemůže obžalovaného dostat z baráku. Jednou mu volala v noci jeho dcera, která u nich spala, aby pro ni přijel, že tam obžalovaný křičel. Dominantní ve vztahu byl asi obžalovaný, a to kvůli své výšce, ale [REDAKCE] si dokázala „prosadit svou“.
7. Svědkyně [REDAKCE] mj. uvedla, že [REDAKCE] poznala jako svoji kolegyni v práci, pracovaly spolu v [REDAKCE]. Znalý se i díky dětem, chodila k nim i s dětmi na návštěvu. O konfliktech mezi obžalovanou a [REDAKCE] nic neví. Jednou dokonce obžalovaný i sám děti hlídal, když byly s [REDAKCE] v práci. Pokud by u nich byly nějaké problémy, děti by tam nenechala. S [REDAKCE] byly kamarádky, nikdy se jí [REDAKCE] ale nesvěřila s tím, že by ji obžalovaný fyzicky napadl či znásilnil. Možná si stěžovala, že se doma pohádali. Nevybavuje si, že by jí [REDAKCE] říkala, že chce obžalovaného z bytu vystěhovat. Neví, jak se obžalovaný finančně podílel na potřebách domácnosti, ale ví, že by to [REDAKCE] sama finančně „neutáhla“. Jednou jí [REDAKCE] říkala, že obžalovaný platí nájem a ona ze svých peněz kupuje jídlo, dětem hračky a „zbytek“. Nepamatuje si na incident, u kterého měla být, resp. k němuž měla být přivolána policie.
8. Svědkyně [REDAKCE] mj. uvedla, že byly s [REDAKCE] velké přítelkyně. Stýkala se s ní i v době, kdy byl jejím partnerem obžalovaný. Jejich vztah byl zpočátku idylický, [REDAKCE] byla zamilovaná. Potom si ale začala stěžovat, např. že jí pořád píše. Přišlo jí to jako citové vydírání, pořád jí pípaly zprávy. Ze začátku obžalovaný na domácnost přispíval, ale „když měl jistotu“, tak se už nesnažil. [REDAKCE] si začala potom stěžovat, že ji obžalovaný znásilňuje. Jednou „do toho“ měla vlihnout i její dcera. Toto jí poškozená vyprávěla. Jednou se pohádali, obžalovaný jí měl i plivnout do obličeje, to jí poškozená volala, ať pro ni přijede. Obžalovaný jí „neseděl“. Její děti u [REDAKCE] občas spaly, ale potom už tam nechtěly. Poškozená se svěřovala, sex s obžalovaným byl ze začátku skvělý, potom si ale začala stěžovat, že má pocit, že ho to baví, když ji to při sexu bolí. Následně jí řekla, že „to dělal“ obžalovaný, i když ona už nechtěla. Do detailu jí to ale nepopisovala, brečela u toho. Když jí říkala, aby to šla nahlásit, tak to neudělala, byla to typická

zmanipulovaná ženská, která se chlapa bojí, miluje ho, nechce zůstat sama. Snažila se to i omlouvat, byla schopna omluvit i to znásilnění. Poškozená se jí s tímto svěřila v době, kdy u ní spala a jednou jí to napsala i do zprávy, takže se jí svěřila dvakrát. ■■■■■ kouřila marihuanu, v její přítomnosti to bylo asi dvakrát. Říkala, že by jinak neusnula. Před hlavním líčením kontaktovala poškozenou s tím, že jde k soudu, ale že si už úplně všechno nepamatuje, takže neví, zda-li bude u soudu něco platná. Psala poškozené už předtím, než šla na policii, že si všechno úplně nepamatuje, že to zná jen z jejího vyprávění. Poškozená jí odepsala, aby tedy řekla, že si nic nepamatuje, nežíkala jí, co má u soudu říkat.

9. Svědek ■■■■■ mj. uvedl, že s poškozenou ■■■■■ žil 2 – 3 roky. Ze začátku bylo jejich soužití v pohodě, potom si ale ■■■■■ našla hodně kamarádek a jeho nebavilo chodit domů z práce, když byly doma 3 ženský a 7 dětí. Tak začal chodit do hospody a domů se vracel až večer. To vadilo zase ■■■■■ tak „šli od sebe“. O obžalovaném ví, že byl partnerem poškozené. Poté, co se s ■■■■■ rozešli, tak se setkali asi tak pětkrát a dali si pivo. Jediné, co mu poškozená řekla, bylo to, že si obžalovaný nerozumí se starší dcerou ■■■■■, že je na ni „hnusný“. O obžalovaném mluvila spíše neutrálně, nenaznačila mu, že by byl násilnický nebo že by jí znásilnil. Myslí si, že pokud by byla ■■■■■ obžalovaným znásilňována, tak by mu to řekla. Žádnou změnu psychiky na ní nepozoroval. Když spolu žili, tak byli rovnocennými partnery, poškozená si ale uměla „vyskočit“. ■■■■■ občas brala marihuanu, když přišel z práce domů, marihuana tam byla cítit, poškozená se mu pod jejím vlivem zdála taková „vypatlaná“.
10. Svědkyně – nezletilá ■■■■■ ve své výpovědi, která byla u soudu přečtena, mj. uvedla, že se jí nelíbilo, když se obžalovaný seznámil s její matkou, neměla ho ráda, připadal jí jako špatný člověk. Poprvé zasahovala do konfliktu mezi obžalovaným a matkou v létě v kempu, kdy se obžalovaný opil, vytáhl ji ze stanu a začal ji mlátit, dal jí 2 facky. Ona za nimi ze stanu vyběhla a snažila se obžalovaného odstrčit. Obžalovaný se s matkou hádal doma často, většinou kvůli „kravinám“. Fyzicky napadal matku i ji, a to fackami i pěstí do obličeje. Jednou chtěla zavolat policii, ale už si nepamatuje proč. Matka pracovala, obžalovaný taky, ale když přišel z práce, tak už nic nedělal. Když byla matka doma, tak se k ní obžalovaný choval „v pohodě“, ale když doma nebyla, tak ji fackoval, pořád ji nutil, aby uklízela, zakazoval jí chodit ven a podobně. Někdy doma křičela i matka, a to většinou tehdy, když obžalovaný ležel na gauči a nic nedělal. Někdy se stalo, že za nimi přišla spát matka do pokoje, a to většinou proto, že obžalovaný řval a nadával jí. Obžalovaný jí ubližoval tím, že ji často bil, a to rukama i pěstmi, byla i zraněná, měla modřiny. Matce o napadání ze strany obžalovaného nikdy neřekla, matka ani nikdy neviděla ty modřiny. V té době si ubližovala, řezala se na nohách a rukou žiletkou, a to proto, že ji obžalovaný mlátil a hádal se s matkou. Řeže se i nyní, a to proto, že se „mamka a taťka hádají“. (Výslech nezletilé se uskutečnil dne ■■■■■ v ■■■■■, nezletilá ukázala vyslyšajícimu čerstvé řezné rány na stehnech.) Neví o tom, že by matka užívala drogy, alkohol pila jen příležitostně, když se něco slavilo. I matka používala vůči obžalovanému vulgární výrazy, a to tehdy, když jí obžalovaný nadával a ona se bránila tím, že mu taky nadávala.
11. Ve věci byl vypracován na obžalovaného znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, v jehož závěrech znalec MUDr. Trojan mj. uvedl, že obžalovaný netrpí duševní poruchou či chorobou, od rané dospělosti však vykazuje poruchu osobnosti s rysy nezdrženlivosti a dissociality. V jejím důsledku nebyly ale v předmětné době nijak sníženy ovládací ani rozpoznávací schopnosti. U obžalovaného byl anamnesticky zjištěn abusus alkoholu, kromě toho obžalovaný připustil i občasné intoxikace THC v minulosti, oboje bez závislosti. U obžalovaného nebyla zjištěna parafilie – sexuální deviace. Pobyť obžalovaného na svobodě není z medicínského hlediska pro společnost nebezpečný a není navrhováno žádné léčebné opatření.

12. Na poškozenou ██████████ byl vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie (specializace klinická psychologie – znalec dr. Šestáková, která si pro psychiatrickou část posudku prizvala konzultanta, znalkyni dr. Fritzovou).

Znalkyně ve svém posudku, resp. ve své výpovědi mj. uvedly, že poškozená je ženou s průměrným intelektovým potenciálem, která je zaměřena více prakticky. Její problematický výběr partnerů má důvod v citové deprivaci z původní rodiny, byla od pěti let vychovávána v dětském domově. Její osobnostní terén je psychastenický. Po prožitém traumatu přetrvávají symptomy posttraumatické stresové poruchy, která se manifestuje hlavně do anxiózně fobických reakcí. Sama bývá vůči mezilidským vztahům důvěřivá a naivní. Prožité stresové situace se projeví v jejích psychosomatických zdravotních potížích. Její lži skóre je nízké, neprokázalo se u ní zkreslené vnímání traumatických situací. Realisticky popisovala konfliktní a násilnické situace, nesnažila se stíhaného partnera dehonestovat, neboť uznává, že se zamilovala a varující signály nevnímala.

Obecná i specifická věrohodnost poškozené je adekvátní, nemá sklony ke zkreslování reality. Od malička má tendenci špatné prožitky vytěšňovat. Vyšetření nepotvrdilo žádné sklony ke konfabulacím.

Psychiatrickým a psychologickým vyšetřením byla u poškozené zjištěna porucha duševního zdraví neurotického charakteru, a to úzkostně depresivní porucha, projevující se trvale zvýšenou hladinou intrapsychické tense, labilní náladou s depresivními propady, oslabenou volní složkou, poruchami spánku, stavy strachu, úzkostí až panických atak s vegetativními příznaky bušení srdce, tlakem a bolestí na prsou, dušností. V klinickém obraze je částečně přítomna i posttraumatická stresová porucha, která se prezentuje vtíravými vzpomínkami na prožitá příkoří, sny s děsivými obsahy násilí a znásilňování, snahou vyhnout se objektu, který byl příčinou všeho (obžalovaný) a trvajícím strachem konfrontace s ním. Poškozená je v důsledku zátěže své anamnézy a citové deprivace poznamenána ve smyslu zvýšené psychické zranitelnosti a snížené frustrační tolerance. I před soužitím s obžalovaným měla sklon k lítostivosti a subdepresivním rozladám, ale potíže nebyl takového stupně, aby vyžadovaly odbornou intervenci.

Poškozená utrpěla následkem jednání obžalovaného psychickou újmu, znalkyně ale nepředpokládají vznik trvalých následků, když toto vyloučit nelze. Konečné rozhodnutí je možné vyslovit až po 2 letech trvání poruchy. U poškozené se dá mluvit o těžké újmě psychického zdraví po dobu 1 roku.

13. Znalkyně MUDr. Fritzová před soudem mj. doplnila, že otázka, zda-li lze vysvětlit to, že poškozená měla zasílat obžalovanému fotografie svých intimních partií v době, kdy jí měla být znásilňována, je otázkou spíše na psychologa. Z psychiatrického hlediska to nic neznamena a nemění to nic na závěru klinicky zjištěných neurotických poruch. O předchorobí poškozené věděly, předchozí psychické problémy ale nevyžadovaly léčebnou intervenci. V době, kdy poškozenou vyšetřovaly, tak jednání obžalovaného bylo posledním psychickým traumatem, které hrálo (v duševním stavu poškozené) roli. Toto jí řekla poškozená. Psychiatrie není exaktním oborem, je závislá na tom, co jí řekne posuzovaný. Lékař psychiatr vychází z toho, že pacientovi musí věřit nebo měl by věřit. Klinická zkušenost ale lékaři obvykle napoví případnou simulaci nebo agravaci, přičemž to lékař v takovém případě do nálezu zaznamená. V případě poškozené takové podezření nebylo. Také tíživá sociální situace se projeví na psychickém stavu, to nelze oddělit, spolupůsobí tak stran hloubky deprese a úzkostí. Znalkyně nedokáže vysvětlit, proč jí poškozená při vyšetřování neřekla, že byla v 15 letech znásilněna, je možné, že se styděla. Nedá se odlišit, které důsledky (na psychice) nastaly jen v souvislosti se znásilněním v 15 letech.
14. Znalkyně dr. Šestáková před soudem mj. doplnila, že poškozená ██████████ je osobností jednoduchou a tomu, proč pořizovala a posílala obžalovanému fotografie svých intimních partií v době, kdy měla být znásilňována, moc nerozumí. Mohla by v tom být pasivní agresivita vůči obžalovanému v tom smyslu, že mu na just posílá takovéto porno, ale nemůže za tím stát. Je to jedno z možných vysvětlení, taková jakási pomstychtivost. Tato aktivita poškozené může mít

vysvětlení nebo podtext takové agresivní provokace. Takovýto projev u simplexních žen není zase něco tak mimořádného. (Např. zasilání takových fotek partnerům do vězení.) Pokud kolegyně – znalkyně MUDr. Fritzová uvedla, že při diagnostice posttraumatické stresové poruchy jsou do jisté míry závislé na tom, co vyšetřovaná uvede, resp. který stresový faktor označí jako rozhodující pro vznik takového stavu, tak u kolegyně psychiatricky je základem cílený rozhovor, ale ona používá testovou baterii, která v dotaznících a projektivních metodách obsahuje Lži skóre. Otázky jsou skryté, nejsou poznat, odhaluje se tam i posttraumatická stresová porucha, takže to není jen z jejího povídání. Lži skóre u vyšetřované vyšlo nízké.

15. Za významný listinný důkaz považuje soud soubor fotografií, které obhajoba předložila při hlavním líčení. Tento soubor obsahuje mj. fotografie poškozené z období duben [REDAKCE] – září [REDAKCE], z nichž některé zachycují obnaženou poškozenou, resp. detaily obnažených prsou či vagíny poškozené.
16. Před rozhodnutím ve věci vzal soud na zřetel i ostatní provedené listinné důkazy, kterými jsou usnesení - předběžné opatření Okresního soudu v Berouně o vykázání obžalovaného ze společného obydlí s poškozenou, protokol o ohledání místa činu, fotodokumentace bytu, fotodokumentace poškozené z přípravného řízení, lékařská zpráva Intervenčního centra pro Fem, o.p.s., zpráva Centra psychologicko-sociálního poradenství Středočeského kraje, výpisy z účtu obžalovaného, rejstřík trestů obžalovaného, trestní příkaz Obvodního soudu pro Prahu 9 sp. zn. 1T 35/2013 ze dne 29. 5. 2013 a některé další.
17. Trestní stíhání i obžaloba jsou založeny na tvrzení poškozené [REDAKCE] která tvrdí, že ji obžalovaný v průběhu jejich vztahu opakovaně znásilňoval, že ji fyzicky napadl během kempování u [REDAKCE], že ji opakovaně sprostě nadával a fackoval, vyhrožoval ublížením na zdraví, že ji přehnaně kontroloval, když nebyla s ním (např. při návštěvách u kamarádky), že ji nerespektoval a vyhrožoval jí, když jej žádala, aby ze společné domácnosti odešel. Na tomto svém tvrzení poškozená setrvala i před soudem.
Soud má ale po zhodnocení všech provedených důkazů za to, že je toto tvrzení příliš osamocené na to, aby na něm byla založena vina obžalovaného.
Mimo poškozenou soud vyslechl celkem 6 svědků, přičemž jenom u výpovědi svědkyně [REDAKCE] lze říci, že do jisté míry podporuje výpověď poškozené, která mj. uvedla, že se jí tato svěčila, že ji obžalovaný de facto znásilňuje. Výpověď této svědkyně ale budí určité pochybnosti, a to jednak proto, že poškozená uvedla, že se svými problémy (s obžalovaným) nikomu nesvěřovala (především s tím, že je znásilňována), a jednak z toho důvodu, že jak svědkyně sama přiznala, kontaktovala se s poškozenou jak před svou výpovědí na policii, tak i před výpovědí před soudem, resp. že se spolu bavily i o předmětu výslechu.
18. Pokud jde o výpovědi ostatních svědků, tj. svědků [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], tak z těchto výpovědí nelze vystopovat nic relevantnějšího, co by svědčilo o vině obžalovaného. Svědkyně [REDAKCE] popsala soužití obžalovaného s poškozenou z pohledu sousedky, která se ale s nimi nijak nestýkala. Svědkyně sice uvedla, že čas od času slyšela rozčileného obžalovaného, jak vulgárně nadával a vyhrožoval poškozené, na druhou stranu ale uvedla i to, že po hádce bylo pár dní ticho a klid, a potom viděla obžalovaného s poškozenou na balkoně, jak si povídali a vše bylo v pohodě, dokud nepřišla další hádka.
Pokud jde o výpovědi svědků [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] lze říci, že tyto výpovědi vyznívají spíše ve prospěch obžalovaného. Svědek [REDAKCE] jehož poškozená označila za člověka, jemuž se (částečně) svěřovala, sice uvedl, že mu poškozená častěji volala a brečela do telefonu s tím, že nemůže dostat obžalovaného z baráku, ale uvedl i to, že mu poškozená nikdy neřekla, že byla znásilňována či fyzicky napadána obžalovaným.

19. Co se týče výpovědi svědkyně – nezletilé [REDAKCE] tak tato výpověď koresponduje v určitých bodech s výpovědí poškozené, na tuto výpověď je ale nutno pohlížet obezřetně z toho důvodu, že se jedná o dceru poškozené, jejíž vztah s obžalovaným se z nejasných důvodů během jejich společného soužití podstatně změnil (k horšímu), přičemž nezletilá dokonce obžalovaného měla i křivě obvinít z útoku se sexuálním podtextem.
20. Výpověď poškozené byla významně podporována i znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, nicméně soud po výslechu znalkyň (dr. Šestákové, resp. dr. Fritzové, která byla přizvána jako konzultant k psychiatrickým otázkám) jejich závěry zcela nepřijal. Obě znalkyně sice uvedli, že trvají na svých závěrech obsažených ve znaleckém posudku i poté, co byly konfrontovány s důkazy provedenými při hlavním líčení (soud má ale za to, že provedené důkazy s jimi učiněnými závěry úplně nekorespondují). Z výpovědi znalkyň je zřejmé, že si byly dobře vědomy toho, že poškozená trpěla určitými psychickými problémy už předtím, než začala žít s obžalovaným, resp. že osobnostní terén poškozené je psychastenický. Z výpovědi znalkyň vyplynulo i to, že jsou do jisté míry při hodnocení duševního stavu pacientů závislé na tom, co jim vyšetřovaný sám sdělí, resp. které stresové faktory označí za ty, které vedly k jeho psychickým problémům. Přestože znalkyně uvedly, že např. i klinická zkušenost znalce napoví případnou simulací či agravací vyšetřovaného, nelze podle soudu jednoznačně určit, jaký byl duševní stav poškozené předtím, než se seznámila s obžalovaným, resp. nelze přesněji určit zda-li a do jaké míry došlo ke zhoršení psychiky poškozené v důsledku jednání obžalovaného. K pochybnostem v tomto směru přispívá i to, že (jak konstatovala i znalkyně), na psychickém stavu se projeví i tíživá sociální situace, resp. že tíživá sociální situace spolupůsobí na prohloubení deprese a úzkostí. Z dokazování přitom jasně vyplývá, že finanční situace poškozené nebyla příznivá, že se poškozená obávala o to, jak zajistit prostředky na nájem a obživu, což ji evidentně stresovalo. Co ale podstatně zvýrazňuje pochybnosti o vině obžalovaného je to, že poškozená posílala obžalovanému fotografie svých intimních partií i v době, kdy jím měla být znásilňována. Takovýmto jednáním by logicky jenom „vyzývala“ obžalovaného k opakování (sexuálního) násilí na své osobě. (Poškozená sice toto popírá, resp. přiznává zasílání těchto fotografií pouze na začátku vztahu, její vysvětlení, že později si fotila intimní partie jenom „sama pro sebe“, je stěží přijatelné.) Znalkyně dr. Šestáková sice „vysvětlila“ i takovéto počínání poškozené (jako možnou agresivní provokaci), soud je ale přesvědčený, že takovéto vysvětlení v tomto případě přijmout nelze. Těžko si lze totiž představit, jakého jiného konání by se musela poškozená dopustit, aby to vedlo ke zpochybnění věrohodnosti poškozené, resp. pokud bychom přijali i takovéto vysvětlení, mohlo by docházet ke snadnému (a častému) křivému obvinění v této oblasti. Lze tedy shrnout, že po provedeném dokazování měl soud značné pochybnosti o tom, že se obžalovaný dopustil trestné činnosti uvedené v obžalobě. (A to i při vědomí toho, že z odsouzení obžalovaného Obvodním soudem pro Prahu 9 ve věci sp. zn. 1T 35/2013 pro obdobnou trestnou činnost, z něhož by bylo možno dovodit sklony k páčání trestné činnosti tohoto druhu.) Z dokazování lze spolehlivě vyčíst pouze to, že soužití obžalovaného s poškozenou nebylo (s výjimkou krátké doby na počátku vztahu) šťastné a harmonické, že při něm docházelo k častým hádkám, při nichž bylo logicky více slyšet obžalovaného, který v rozčilení byl i hrubý a vyhrožoval, že to stresovalo poškozenou a její dcery (a možná i obžalovaného), a že se poškozená v poslední fázi vztahu snažila obžalovaného z bytu „vystěhovat“. Pro odsouzení obžalovaného pro trestnou činnost uvedenou v obžalobě shledal soud provedené důkazy ale jako zcela nedostatečné. Proto jej obžaloby zprostil, a to podle § 226 písm. b) tr. řádu, jelikož se neprokázalo, že by se obžalovaný jednáním uvedeným v obžalobě (v době soužití s poškozenou) dopustil trestné činnosti.
21. V důsledku zprošňujícího výroku potom soud odkázal poškozenou [REDAKCE] s jejím nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních v souladu s ustanovení § 229 odst. 3 tr. řádu.

Poučení

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení opisu jeho písemného vyhotovení.

Odvolání se podává u Okresního soudu v Berouně a rozhoduje o něm Krajský soud v Praze.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které jeho vydání předcházelo. Odvolání obžalovaného však nemůže směřovat proti výroku o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, či proti skutečnostem uvedeným v prohlášení viny.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody a zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci.

Osoba oprávněná napadnout rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Beroun 20. července 2022

Mgr. Aleš Grombíš v. r.
předseda senátu